

అర్ధంకాని హృదయం

రచన : శ్రీ వై. వెంకటబలరాం.

[“ఈ సంఘంలో ఎల్లప్పుడూ శ్రీ పురుషునిచే మోసగింపబడుతుందంటారు. కాని చంచల హృదయంగల శ్రీల ప్రవర్తన మూలంగా ఎంతమంది పురుషులో ఆహుతి అవుతున్నారన్న, నిగూఢ సత్యాన్ని ఈసంఘం ఎందుకు తెలుసుకోలేక పోతుందో?”]

స్రాయంకాలం అయిదు గంటలయింది.

అప్పుడే కాలేజీనుండి వచ్చి స్నానం చేశాను. పూజ చేసుకుందామని అలానే తుండు మొలకు చుట్టుకుని దేముని దగ్గర అగర వతులు వెలిగించబోతుండగ బయట తలుపు మోద ఎవరో ‘టక్ - టక్’ మని కొట్టడంతో ఆగి పోయాను.

“ఎవరా?” అనుకుంటూ తలుపు తీసి, ఎదురుగా కన్పించిన వ్యక్తిని చూచి ఆశ్చర్యపోయాను. ముందుగా అతనే వలుకరించాడు.

“వీరా! ఆశ్చర్యముగా ఉందా మద్రాసులో ఉండవలసిన వాడు చెప్పా చేయకుండా ఇలా వచ్చేదేమిటా అని.”

అవునురా బ్రదర్ ఒక వుత్తరం ముక్కయినా వ్రాయకుండా ఇలా వస్తే ఆశ్చర్యం గాక మరేమిటి! ఇలా వచ్చి కూర్చో అంటూ ఒక కుర్చీ చూపించాను.

అవును, మనము కలుసుకొని చాన్నాళ్ళయిందికదూ! నేను మూడేండ్ల క్రిందట తిరుపతి వెళ్ళుతూ యుండగ గుడివాడలో కలుసుకున్నాము. కొంచెమైనా మాటలాడామా లేదో మీ బాస్ ను రిసీవ్ చేసుకోవాలి త్వరలోనే కాకినాడ వచ్చేస్తానులే అంటూ మాయమయ్యావు. మరల ఇప్పుడు దర్శనమిస్తున్నావు అన్నాను. పరమేశ్ చిన్నగా నవ్వి కుర్చీలో కూర్చుంటూ “ఇంట్లో అంతా కలసాయే కదా!” అన్నాడు.

“ఆ, అంతా కలసాయే.” అంటూ వాడి ప్రక్క తేరిపార చూసి “నాకు ఉత్తరములు ఎలాగున వ్రాయడమూ మానివేశావు కానీ ఇంటికి కూడ వ్రాయడములేదని

విన్నాను. ఏమిటి సంగతి?” నేనడిగిన దానికి సమాధానమియ్యకుండా దిక్కులు చూస్తున్నాడు.

“అవును, బాబు మీరు పెద్ద యింజనీరులయ్యారుకదా ఇంక మేమెక్కడ గుర్తుంటాము?” అన్నాను.

చటుక్కున ముఖం దీనంగా పెట్టి “మరీ అంత నికూరముగా మాట్లాడకురా, నేను చేసిన పనికి, ఉత్తరాలు వ్రాయడానికి ముఖం చెల్లక వ్రాయలేదుగాని అసలు దేవుళ్ళంటూ ఉంటే మీరే నా దేవుళ్ళు” అన్నాడు బాధగా.

నేనలా అన్నందుకు లోలోపల బాధపడి “ఏమి ట్రోయ్!, నీవు చేసిన పని నేను విన్నాచ్చా” అన్నాను కాస్త నవ్వుతూ.

“ఇప్పుడు కాదులే, తరువాత చెబుతాను. ముందు నీ పూజా పునస్కారాలు కాని.”

అగరవతులు వెలిగించి పటానికి ఒక మూల గ్రుచ్చానో లేదో..... “ఒరేయ్, నీకింకా ఆ బుని పోలేదుగా మెడికల్ కాలేజి హాస్పిటల్లో ఉంటూ దేముడు దయ్యమంటున్న నిన్ను, మిగతా స్టూడెంట్లు నీ ఆట పట్టించలేదా?”

“ఒరేయ్, నీకు పుణ్యముంటుంది ఈ వెధవ ప్రశ్నలన్ని తరువాత అడుగుమవుగాని ముందు మా మాగజైన్ లో నేను వ్రాసిన “అమాయిక జీవి” కథ ప్రచురించారు, చదువుతూ వుండు” అంటూ పుస్తకము అందించాను.

“నేనిందులో నీవు వ్రాసిన కథే చదువుతాను,” అంటూ విసుగ్గా మాగజైన్ అందుకున్నాడు.

మా యిద్దరి మధ్య కొన్ని నిమిషములు మానంరాజ్యం చేసింది.

“ప్రభాకర్! వూజు పూర్తయ్యింది కదా, తర్వాత డ్రెస్సుస్ అవ్వ, బయటికి పోదాము.” అన్నాడు పరమేశ్.

నేను ఫేంటు తొడుగు వంటుండగా, నా మోకాళ్లు, గడ్డము తడేకంగా తరచి తరచి చూస్తున్నాడు.

నేనే అడిగేశాను “అదేమిటా వింతగా అలా చూస్తున్నావు?”

“ఏమిలేదు. మొన్న గడివాడ సేపనులో గడ్డము దగ్గర ఆ గీటు చూసి ఏమిటా అంటే, అదోలా విద్వి “ఇప్పుడు కాదులే ఎప్పుడైనా నేను కాకినాడ వచ్చి నప్పుడు చెప్తానన్నావు.” ఇప్పుడు నీ మోకాలుమీద కూడ అలాంటి గీటే వుంటే చూస్తున్నాను. ఏమయినా నువ్వు ఇవ్వాలి చెప్పానంటే నేను ఈ సారి వట్టి నే కాకినాడ రాలేదు. పర్మినెంట్ ట్రాన్స్ఫర్ మీద ఎ. ఇ. గా వచ్చేసాను తెలుసా!” అన్నాడు విజయ గర్వంగా. సంతోషమే ఆ వార్త వినగానే కరచాలన చేసి హృదయానికి హతుకొన్నాడు.

“పదరా బ్రదర్ నీకదంతా తప్పక చెపుతాను”

అంటూ ఇద్దరమూ బయటికి దారి తీసాము. ఇద్దరమూ కలిసి ఒక హోటలుకి వెళ్ళి మూలగా ఎవరూలేని టేబిలు దగ్గర కూర్చుని కాఫీకి అర్దరు ఇచ్చాము.

పరమేశ్ ముందుగా అన్నాడు “నీ కథ చాలా చాగుంది. కాని నీ కథలోలా ఏ స్త్రీ కూడా ఇద్దరు ముగ్గుర్ని ప్రేమించి నాలుగోవాడిని పెండ్లాడదంటాను.” వాడి మాటలు విని నేను నవ్వేను.

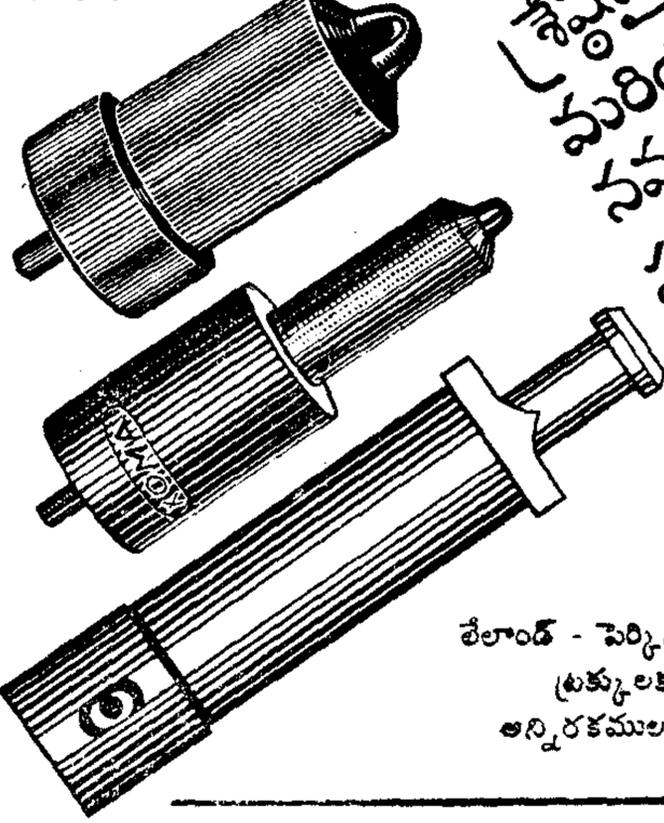
“చూడు పరమేశ్. నీ వన్నట్లు ఏ స్త్రీ కూడా అలా వుండక పోవచ్చు. కాలమాన పరిస్థితులనుబట్టి కొంతమంది మారుతుంటారు. కొంతమందికి అలా చేయడమే ఒక సరదాగా, హాబీగా తీసుకొంటారు. నా కందుకో అలాగా కథ వ్రాయాలనిపించి వ్రాసేను. అంతేగాని ఏ స్త్రీ అలా చేస్తుందని గాని చేయాలని వుద్దేశ్యముతో గాని వ్రాయలేదు” అన్నాను. నా కింకా ఆ సంభాషణ పొడిగించాలని లేదు.

కాని పరమేశ్ ఇలాగన్నాడు. “నీ కథలో మురలి ధర్ తన వెళ్ళికి ముందే తన భార్య అయిన మెర్రేయి, మరెవరినో ప్రేమించినదని తెలిస్తే ఎంత బాధపడతాడో గదా!”

ఈ మాటలు విన్న నేను, నా కథ పరమేశ్ ని బాగా

ప్రూయల్ ఇంజక్షన్ పరికరములు

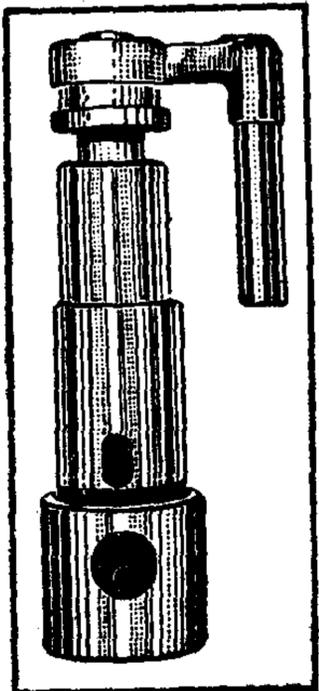

మిక్చి లి ప్రొడ్యూషన్స్ మరియు సర్టిఫైడ్ ప్రొడ్యూషన్స్

తేలాండ్ - పెర్నిన్స్ - వెంజి (టక్కులకు మరియు అన్నిరకముల ట్రాక్టర్లకు

డి' ఇంజనీరింగ్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్ గోపాల్ బాగ్, అవనాషి రోడ్ కోయంబత్తూరు - 18

VSK DE 430 TEL

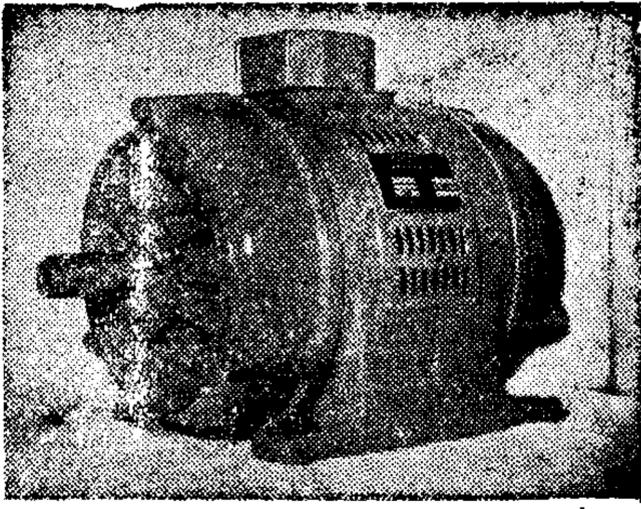
అక్కట్లు కొన్నాడని గ్రహించాను. “అందుకే ఈ విషయము మరళిధర్మ కలెలియకుండానే, కథ సుఖాంతంగా ముగించాను. మైత్రేయి వెళ్ళిముందు తన తప్పుడు ప్రవర్తన వివాహ జీవితంలో పశ్చాత్తాప పడిందిగా” అని నవ్వుతూ అన్నాను. ఇంతలో సర్వరు రెండు కాఫీ కప్పులను తెచ్చి మా ముందుంచేడు. కాఫీ తీసుకుంటూ పరమేష్ పరమఖండాకీర్తిమాళాను. ముభావముగా ఏదో ఆలోచిస్తున్నట్లుంది. అది నా కథ ప్రభావము కాబోలు అనుకున్నాను. కాఫీ కప్పు భారీచేసి బల్లపై పెడుతూ, “మనము పార్కుకి వెళ్ళి చాలా కోజాలయింది. ఇప్పుడలాగ పార్కుకి వెళ్ళదామా” అన్నాడు పరమేష్. “అలాగే” అంటూ ఆఖరు గుటక వేసి కాంటరులో బిల్లు చెల్లించాను. అక్కడ నుండి ఇద్దరం కలిసి పార్కుకి బయలుదేరాము.

హోటల్ నుండి పార్కుకి మూడు ఫర్లాంగుల దూరముంటుంది. పరమేష్ ఈ వూరు వచ్చినప్పుడలా సాయింత్ మయ్యేసరికి అలా పార్కుకనో, బీచ్ కనో, నీనియాకనో నడుచుకుంటూ బయలుదేరే వాళ్ళం. మే మెప్పుడలాగ బయలుదేరినా పరమేష్ ఏదోక విషయం గురించి నేను విన్నా వినకపోయినా మాట్లాడము అలవాటు. అలాగే ఈ మధ్య మద్రాసులో వుండి వచ్చాడేమో, అక్కడి బీచ్ గురించి చెప్పడము మొదలు పెట్టాడు.

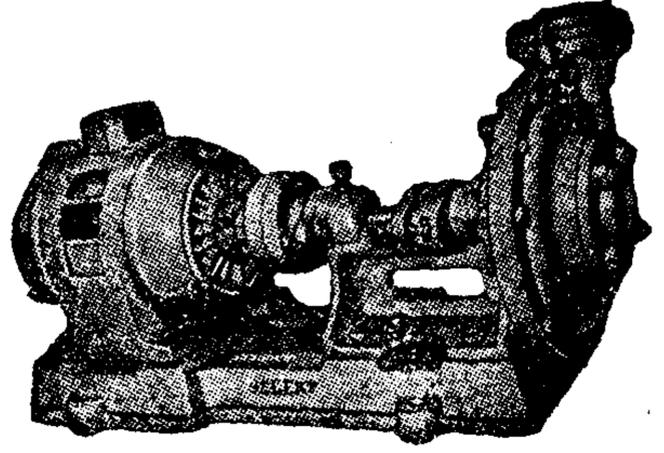
“ప్రభాకర్! మద్రాసులో మెరీనా బీచ్ చూసాక అటువంటిది నేను ఎక్కడ చూడనేమో ననిపించింది. అక్కడ బీచ్ లో..... అదే పనిగా మద్రాసు గురించి వాడికి తోచినదంతా చెప్పకు పోతున్నాడు. వాడు చెప్పే ఏ ఒక్క మాట నా చెవుల కెక్కడము లేదు. నాకు ఇవారే చాలా సంతోషముగా వుంది. పరమేష్ అలా మాట్లాడుతుంటే, నాకు వాడితో గల చిన్ననాటి నుండి కలిసి మెలసిన కదలిక తెన్నో నా కళ్ళముందు నిలుస్తున్నాయి.

మేము మాది మొదట విశాఖపట్నం నివాసస్థలం. పరమేష్ కుటుంబమంతా వాళ్ళ నాన్న ఆతనుమాత్రమే. నుంచికి మారుపేరు పరమేష్ తండ్రి వెంకటేశ్వరరావు గారు. పరమేష్ పుట్టిన నాలుగు నెలలకే వాళ్ళమ్మ చనిపోయిందట. వాళ్ళకు రెండు గదులు ఇల్లు తప్ప వేరే ఆస్తి లేదు. వాళ్ళు మా ఇంటి ప్రక్కయింటిలో వుండుట వలన వాళ్ళ తండ్రి మా ఇంటికి ఏవో అవసరాలకు వస్తూ పోతుండేవాడు. ఆయన వుద్యోగము చిన్నదగుటవలన రాబడి తక్కువగుట వలన ఏవో అవసరాలు వుండకుండ

**“SELEKT”
MOTORS & PUMPS**

FOR:—
EFFICIENCY · ECONOMY AND
TROUBLEFREE SERVICE. . .

MOST POPULAR IN TELENGANA
DISTRICTS.

—:Manufactured by:—

CHITRA INDUSTRIES

COIMBATORE 641005

Grams: ‘SELECT PUMP’ Phone 24548

:సెక్స్ బ్రాంచ్:

చిత్రా ఇండస్ట్రీస్

5-1-446, రాణిగంజ్

సికిందరాబాద్-3 (ఎ.పి.)

ఫోన్: 77826

వుండేవికావు. ఒక్కగా నొక్క కొడుకుని రెక్కలు ముక్కలు చేసుకొనియెనా పెద్ద చదువులు చదివించాలని ఉండనే వారు మా నాన్నగారి దగ్గరకొచ్చినప్పుడల్లా. పరమేశ్ నేను ఒకే వయస్సువాళ్ళం. బడిలోకూడ ఒకే సారి చేరాము. తారతమ్యాల నెరుగని మా పసిహృదయా లొకటయినాయి. పరమేశ్ వాళ్ళ ఇంట్లో కన్నా మా ఇంటిలోనే ఎక్కువగా వుండేవాడు. ఇలా మా స్నేహము దినదినాభివృద్ధి చెందతూ రోజులే కాదు పదకొండు సంవత్సరాలు గడిచిపోయాయి. మేము ఎస్.ఎస్.ఎల్.సి పరీక్ష వ్రాసేము. ఒకరోజు వెంకటేశ్వరరావుగారికి విప రీతముగా గుండెలలో నొప్పి వచ్చి కాలములో కలిసి పోయారు. ఆయన చనిపోవకముందు వాళ్ళకున్న రెండు గదుల ఇల్లు ఎవ్వరికి చెప్పకండా అమ్మి ఆయన చేసిన తలకమాలిన అప్పులన్నీ తీర్చేసేరు. పరమేశ్ కు నాది అని చెప్పకనేండు కేమి మిగలలేదు. ఆ సమయంలో నాన్నగారు పరమేశ్ ను చేరదీశారు.

ఇంతలో మా ఎస్.ఎస్.ఎల్.సి. పరీక్షా ఫలితాలు వచ్చాయి. ఇద్దరము పాసయ్యేము. నా సంతోషానికి అవధులు లేవు. ఇద్దరము పై చదువులు చదవవచ్చునని. కాని ఆ రోజు పరమేశ్ ఎవ్వరు చూడకుండ ఏడ్చేడు.

వాళ్ళ తండ్రి వుండివుంటే ఎంతో సంతోషించేవారని. తరువాత మాకు వచ్చిన మా మామమ్మలను చూసి ఇదరిని పై చదువులు చదివిస్తానన్నారూ నాన్నగారు. కాని నేను- ఆస్పత్రికి గురి అగుట వలన (డాక్టర్ సలహాపై) రెండు సంవత్సరముల వరకు కాలేజికి వెళ్ళలేకపోయాను. పర మేశ్ పి. యు. సి. లో ఎమ్. పి. సి. గ్రూపులో ఫస్ట్ క్లాసులో పాసయినందువల్ల వైజాగ్ లోనే ఇంజనీరింగు కాలేజిలో స్కాలర్ షిప్ మీద నీటువచ్చి జాయిన్ అయ్యేడు. వాడు రెండవసంవత్సరం చదువుతూ యుండగా నేను పి. యు. సి. లో జాయిన్ అయ్యేను. నే నెలా గయిన డాక్టరు నవ్వాలన్న ఆశతో పట్టుదలతో చది వాను. ఫస్ట్ క్లాసులో ప్యాసయ్యేనుగాని గవర్నమెంట్ మెడికల్ కాలేజిలో నీటు తెచ్చుకోలేకపోయాను. నాన్నగారు నా పట్టుదలను చూసి, కాకినాడ మెడికల్ కాలేజిలో జాయిన్ చేసేరు. నేను వికాఖ వదలి కాకి నాడ వెళ్ళుతున్నప్పుడు మా ఎడబాటుకు పరమేశ్, నేను పడిన బాధ వరనాతీతం.

నేను మూడవ సంవత్సరం చదువుతుండగా ఫరమేశ్ 'బి. ఎ. ఫైనల్ ఇయర్ మెరిట్'తో పాసయ్యేడు. వాడి అదృష్టము కొలది వున్న ఊరిలోనే వుద్యోగము సంపా

Grams "SHIVAJITEX" Phone 23516

ఎల్లప్పుడూ మనమిక్కకు పాత్రమైన 'శివాజి' గుర్తు గలటవల్సున వాడండి

టవల్స్.. బెడ్ షీట్స్..

సెల్లర్స్.. కేన్వాసింగ్ క్లాత్

T. MARIMUTHU
HANDLOOM WEAVING FACTORY
SELLUR: MADURAI-625002

టి. మారిమిత్తు.
హింద్ లామ్ బింగ్ ఫ్యాక్టరీ,
నెల్లూర్ : : మధురై - 625002

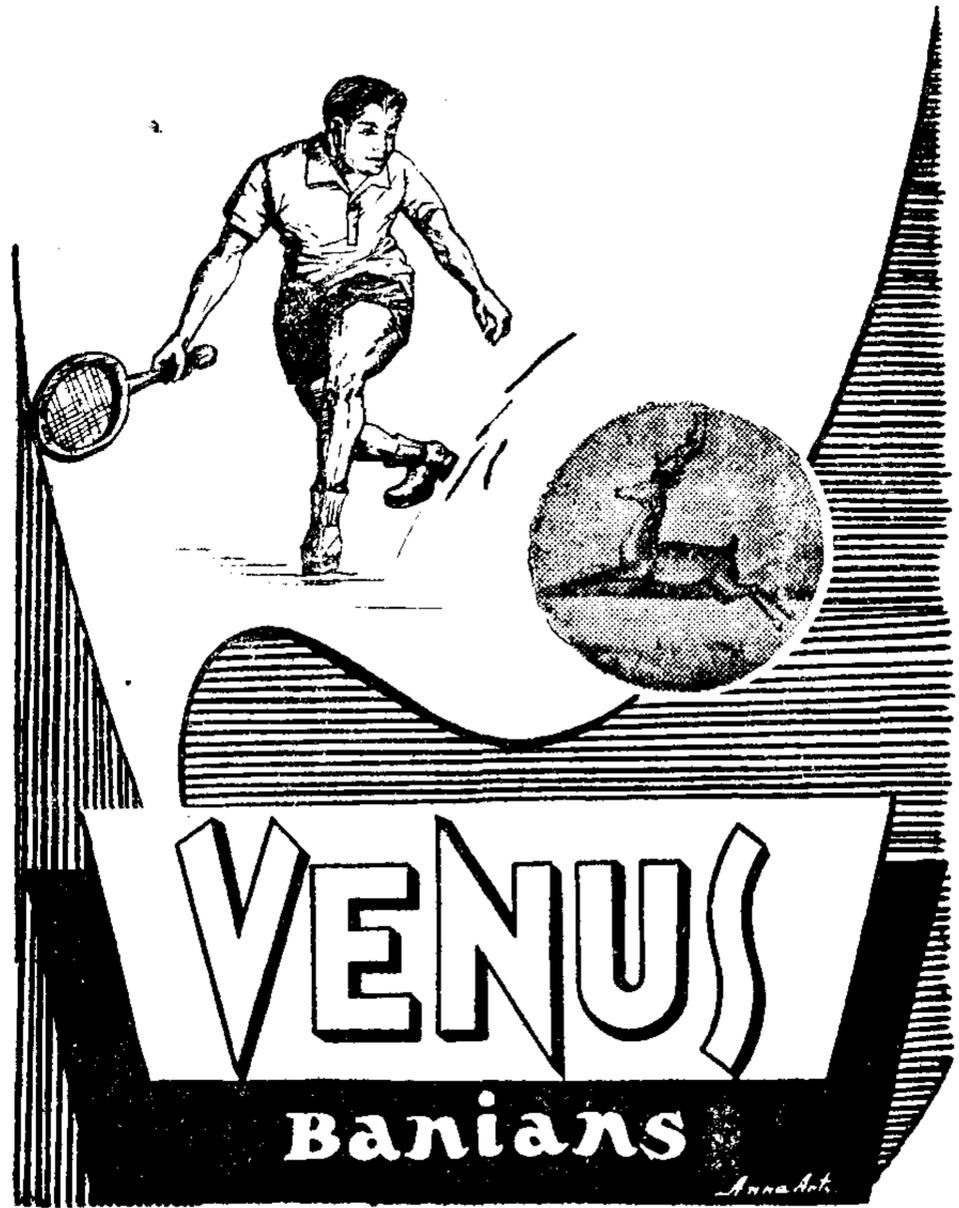
దించేడు. ఉద్యోగము ప్రవేశించేనని చెప్పేందుకు పరమేశ్ కాకినాడ వచ్చాడు. అతనిలో కొంత మార్పు గమనించేను. మనిషి పొడువుకు తగ్గ లావయ్యాడు. ముఖంలో చక్కని కళ్ళ వుంది. వికాలమయిన పాలభాగం, తీర్చిదిద్దిన ముక్కు మరింత అండాన్ని చేకూర్చింది అన్నిటికన్నా ఉంగరములు తిరిగిన జాటు మరింత బాగుంది. నిజం చెప్పాలంటే వయసులో నున్న ఆడది వాడి అకరణముండి తప్పుకోవడము కష్టమనే చెప్పాలి. అతేమాట వాడితో అంటే నీ వికాల నేత్రాల ముందు నా అందమెంత. నీ కళ్ళనుండి ఏ అమ్మాయి మటుకు తప్పించుకో గలదనేవాడు. ఒక్క విషయములోమటుకు ఇద్దరికి పడేదికాదు. నేను దేముడున్నాడని నమ్ముతాను. పరమేశ్ మాత్రం కృషిని నమ్ముతాడు. దేముడ నే వాడెవ్వడు లేడనే నా నీకుడు. కొద్ది నెలలకే పరమేశ్ ను అరంట్ ట్రాన్స్ఫర్మియేషన్ మద్రాసు బదలీ చేశారు. వాడు మద్రాసు వెళ్ళిపోతూ త్వరగా వెళ్ళవలసి వచ్చినందుకు నీ దగ్గరకు రాలేకపోతున్నందుకు క్షమించు. ఇక్కడవుంటే వారానికి కనీసం ఒకసారి అయినా వచ్చి నిన్ను చూస్తున్నానని సంతోషపడే వాడిని కాని ఇక మీదట ఆ భాగ్యానికి నోచుకోలేదు. మీ అందరిని వదలి వెళ్ళుతున్నానన్న బాధ ఎప్పటికీ చెరగదని ఒక ఉత్తరం వ్రాసాడు. ఆ ఉత్తరము చదువుతుండగానే నా కళ్ళనుండి కన్నీళ్ళు కారాయన్న సంగతి ఉత్తరము చదివాక గాని తెలియలేదు. తరువాత రెండు సంవత్సరములు మా మధ్య ఉత్తరములు తరుచుగా సాగేవి. నేను ఫైనల్ ఇయిర్ కి వచ్చిన తరువాత మే మిద్దరం ఉత్తరములమీద అంత శ్రద్ధ చూపలేకపోయాము. ఇంటికి మటుకు అందరిని అడుగుతూ ఉత్తరములు వ్రాస్తూ యుండేవాడు. అచేవి దగ్గర గొణుగుతున్నట్లనిపించింది. మద్రాస్ లో గుడిసెలు ఉండడానికి వీలులేకుండా వూర్ పీపుల్ కాలనీ ఒకటి చక్కగా కట్టారు. అంటూ పరమేశ్ నా ప్రక్క తిరిగి వింటున్నావా? అన్నాడు. నాకు నవ్వు వచ్చింది, ఇంతవరకు నా చెవి ప్రక్కన గొణుగుతున్నాడని. ఇంతలో పార్కు వచ్చింది. నాకు మూడు ఫర్లాంగులు నడిచినట్లు లేదు. నా ఆలోచనలో అంతగా లీనమయిపోయానని వేరే చెప్ప నవసరం లేదు. పార్కు దగ్గర కొచ్చాక ఐస్ క్రీమ్ బండివాడి దగ్గర కళ్ళి రెండు కప్పుల ఐస్ క్రీమ్ తీసుకొచ్చాడు పరమేశ్. నేను ఒక కప్పు ఐస్ క్రీమ్ తీసుకొని పార్కు లోకి దారి తీశాము.

“ఈరోజుకు ఎక్కువమంది మనుష్యులు లేనట్లుంది కదూ!” ఐస్ క్రీమ్ తీసుకుంటూ అన్నాడు పరమేశ్.

“ఈరోజే కాదు ఈ మధ్య జనం పలచబడారు పార్కుకి ఎక్కువమంది రావడము లేదు.” పార్కులో ఐదుగురో ఆరుగురో పిల్లలు జారెడిబల్ల ఎక్కి ఆడుకుంటున్నారు. మరో ఇద్దరు చిన్నపిల్లలు ఇనుక తీసి ఒకళ్ళ బట్టలమీద ఒకళ్లు పోసుకుంటున్నారు. చీకటిపడినట్లు నూచనగా పార్కులో దీపాలన్నీ ఒక్కసారిగా వెలిగాయి.

మేము మరి కొంచెముదూరము నడిచేము. పార్కులో ఒక ప్రక్క గ చిన్న గ్రంధాలయమున్నది. అందులోని వారంత చాలా నిశ్శబ్దంగా చదువుకుంటున్నట్లుంది. అక్కడక్కడ నలుగురో, ఐదుగురో మనుష్యులు తప్పించి ఎవ్వరూ లేరు. మా మానాన్ని భంగపరుస్తూ అలాపోయి “ఆ మూలనున్న నీమ్మెంటు బల్లపై కూర్చుని మాట్లాడుకుందాము పద” అన్నాడు. నేను మానంగా పరమేశ్ ను అనుసరించాను. అక్కడ అంతగా వెలుగులేదు.

చక్కని అల్లిక - చిరకాల మన్నిక.

వీనస్ నిట్టింగ్ కంపెనీ,
తిరువూరు 638604

బల్లపై కూర్చుంటూ “అవును. ఇంటికి ఉత్తరము లీ మధ్య వ్రాయలేదంటే తుమించరాని తప్పు చేసా నన్నావు.. అజేమిట్లో తెలుసుకోవచ్చా!” అన్నాను.

అంతవరకు బాగానే యున్నవాడల్లా ముఖం చిన్నది చేసుకొని నా రెండు చేతులు తన చేతుల్లోనికి తీసుకున్నాడు. వాడి కళ్ళల్లో రెండు నీటిబిందువులు నిలకడం నేను గమనించకపోలేదు. “నీతో గాక మరెవరితో చెబుతాను. కాని నేను చెప్పిన తరువాత నన్ను మీరు తుమించగలరా?” అన్నాడు. నేను కాస్త అయోమయ పరిస్థితిలో పడ్డాను వీడి ధోరణి చూసి.

“పరవాలేదు చెప్పు. ఎవరూ తుమించరాని తప్పు నీ చెప్పుడు చేయవన్న సంగతి నాకు తెలుసు. అయినా నా దగ్గర నీకు దిగులెందుకో నా కరంకావడంలేదు. నీవు చెప్పకూడదనుకుంటే ఒద్దులే. నేనేమీ అనుకోను” అన్నాను.

“నేను... నేను...”

“నువ్వు... ఏమయింది? త్వరగా చెప్పు.”

“నేను పెళ్ళి చేసుకున్నాను.”

నేను షాక్ తిన్నట్లుగా ఫీలయ్యాను. మళ్ళా అతని చెప్పడం మొదలుపెట్టాడు.

“అశ్చర్యపోతున్నావు కదూ! దయచేసి నేను చెప్పిన దంతా విని నీ అభిప్రాయం చెప్పు.”

“ఏమిటి?” అన్నాను అతని ముఖం వంక పరీక్షగా చూస్తూ.

“నేను హైదరాబాద్ లో వున్నప్పుడు విచిత్రంగా ఒక అమ్మాయిలో పరిచయం అయింది. పరిచయం క్రమేణా ప్రణయంగా మారింది. కొంత కాలానికి ఒకరి నొకరం విడిచి ఉండలేని పరిస్థితికి వచ్చాము. మొదట వాళ్ళింట్లో తెలిసే ఒప్పుకోరని మేము రిజిస్టరు మారేజి చేసుకున్నాము.” చెప్తున్నాడల్లా అగి నా వంక చూసాడు. నేను అలానే వినసాగేను.

“మందర ఈ విషయాన్ని అమ్మతో, నాన్నతో (మీ అందరితో) మాట్లాడి పెళ్ళి చేసుకుందామనుకున్నాను. ఇప్పుడు వాళ్ళకి ఏ ముఖం పెట్టుకొని కనపడగలను. నన్ను తుమించగలరా?” అన్నాడు తల వంచుకుంటూ. “ఒరేయ్ పరమేశ్ ..”

తలెత్తి నా వంక చూడసాగేడు నేనేమి చెప్పానో అని నేను నవ్వేస్తూ “భలే వాడివే. యిదా విషయం నువ్వు యీ మధ్య యింటికి బాబులు రాయకపోవడానికి కారణం? యీ విషయం వింటే అమ్మా నాన్నా ఎంత సంతోషిస్తారో తెలుసా? యింతకీ నువ్వు వరించిన అనుందరెవరు? పేరు తెలుసుకోవచ్చా?”

ఇప్పుడు పరమేశ్ ముఖం వికసించి ముఖంలో సంతోషం స్పష్టంగా కనిపించింది.

“మీరు నేను చేసిన పనికి తుమించలేమో అనుకున్నాను. ఆ అమ్మాయి కూడా మెడిసన్ చదువుతుంది. ఆ అమ్మాయిని గురించి చెప్పడం కన్నా, యిద్దరం కలిసి త్వరలో యింటికి వస్తామనే” అన్నాడు.

ఇంకా అమ్మాయిని గురించి అడగబోయి నెమ్మదిగా తర్వాత అడగవచ్చునులే అనుకుంటూ.

“అయితే పరమేశ్ ... చాలా అదృష్టవంతుడువోయ్. డాక్టరుగార్ని పట్టావన్నమాట. అవును యిందాక యీ గడ్డంమీది గీటు సంగతి అడిగావు కదూ? చెప్పనా? అన్నాను.

“చెప్పు” అన్నాడు తీరికగా నెనక్కి జారబడుతూ.

(నవ్వం)

Tel; "FRACTIONAL" Phone: 24909

- ★ SIMPLE CONSTRUCTION
- ★ RELIABLE OPERATION
- ★ SILENT RUNNING

S K M-Single Phase Motors.

S K P-Self Priming Centripetal pumps

SKM/S K P Unit Electric Pump Sets

EACH UNIT IS THOROUGHLY TESTED BEFORE DESPATCH FOR DETAILS

PLEASE CONTACT MANUFACTURERS:

SREE KRISHNA FOUNDRY

PAPANAIKENPALAYAM

COIMBATORE - 641037.